

HÀN
OANG

TU NHỎ ĐẾN NHỎN.

... số 870

Cai h...
... (Vertical text column on the far right)

... (Vertical text column on the far left)

Đạo trung-dũng của ông Phạm-Quyên-h.
Đang bực Âu-Á, lấy những cái tình huả của phương tây, đem hòa lẫn với những quốc-hiến, quốc-tử của ta, ông Phạm-Quyên-h lấy làm quà cho trên tay của Nasa-phông (nói là bác-phương thì đúng hơn) cái thuyết của ông ấy.
Cái gì hay thì ta giữ lại, cái gì dở thì ta bỏ đi. Chỉ còn một việc cho chúng ta, ở ngoài là việc phân biệt cái hay với cái dở.
Nghe ra hơi khó làm phương thì phải.
Tập việc gì khác, lấy phương nói lấy phương phải, dùng phương nói dùng phương phải, liên-ánh biết, theo bề nào?

Thuyết tưng-tri của ông Vinh
Tự do thuyết lập hiến của ông Vinh ra đời, thuyết « tưng-tri » của ông Vinh cũng ra đời.
Chỉ số ngày một giờ, ông Vinh cũng người anh em rồi thấy lại cái ông Vinh nghĩ ra cái thuyết « tưng-tri » mong rằng có một ngày kia, ngày ấy gần đây, dùng-pháp sẽ có một người Việt, trong đó đủ cả thì, ta, nữa, tâu, lập, men, một, là-là.
Ông Vinh ơi! Ông ra đời sớm quá ông muốn xem chỉ hai giờ ấy, ông chửi, khổ đời độ thì, ba, ngàn năm nữa, họ may mới thấy.

Kỷ-nghệ của Âu-Á. Trong còn lại chút nhẽ, nói ông, ông giảng nghĩa cho nghe:
Vâng, bèn Pháp, các nhà làm đồ xở (tên: khoa-học áp dụng vào nghề nông), cái chày nào cũng giống cái chày nào, song đẹp, thì chưa giùm được là đẹp hơn đồ xở tâu.
— Không, đồ xở bèn Pháp đẹp nhất, nhưng đồ xở của họ đều do tay chúng nhà mỹ-thuật chế-lạc ra. Đồ xở lâu đẹp hơn sao bằng được.
— Chắc ông hiểu lộn tâu. Có một điều là, là ngay đến người Pháp họ cũng « kẻo-men tâu, xử-lưu đẹp hơn men » xử của họ, chính một cái bắt tội công sử xử-lưu hơn!
— Ông chưa hiểu mỹ-thuật đồ xở. Đồ xở lâu đẹp cũng đẹp nhưng đẹp lẻo, đẹp lão.
Được xếp thuyết ông, mới biết rằng đẹp cũng có lắm hay đương đẹp, có cái đẹp « đẹp » tâu, cái đẹp « xấu » phải không cho nhà mỹ-thuật!

Giáo-sư Piccard
Giáo-sư là một người nước Bỉ đã dâng khướu-bật-cầu hay cáo khố một đất bao-lệ-giàn trước. Giáo-sư chính là một người châu-dồi, lên cao một ngày của quốc-cải, chớ-gười vô vi, xử-sa-này.
Chỉ phân có một điều, là Giáo-sư lại rơi xuống. Tập-mà vào địa-vị của Giáo-sư, là là tới cả trời không trong... hay tiễn được lên quách dùng-giống là, song chọi tâu.

Ông loang Đông
Ông Nguyễn-mạch-Đông trước kia là một anh thi-nữ giờ đã hóa ra một ông loang-đạo-mạo. Ông đời nghề, vì ông nghĩ rằng bán thơ thì bán thuốc, mà công của họ với nhau rất là một-biệt. Từ vậy là đồ chừa bệnh cho linh-khôn.

Được là đồ chừa bệnh cho « bần-thần » trước-tên ông vẫn là một ông loang...
Kau kau, nhiều người đọc vào của ông sinh ra chúng hách ngừ, rồi rồi đây, độc-giá ông một ngày một nhĩa, người mết bệnh ấy cũng một ngày một nhĩa... Ông lo rằng một ngày kia không còn ai thì, mà dợ thờ ông nữa, đến đây phải làm thầy học thuộc để chừa cho độc-giá của ông loang rằng những phường thuốc của ông chớ ra cũng « cũng phớt » hách những bài thơ của ông đó làm.

Bạn Mãn-châu
... (Text describing a friend named Manzhou, mentioning a boat and a person named Mãn-châu)
Cả người sang Mãn-châu kể lại rằng ở phía Đông là nơi dân tâu, dân ngã 5, không thấy ai mới đến, trộm cướp, chỉ riêng phía phía Nhật đóng ngày nào đêm nào cũng lại ầm ầm hàng tâu... (trại tâu).
Dân tâu không biết công chó Nhật đã bao phen lao tiền, lên chỉ đi lo giúp họ trải lý, hòa bình, có dạy viết thơ phễu kháng-mại khuyến hóa đồ « cue hàng Nhật, quân đã vô cơ thế, phải dân lấy cả làm thộc địa, thử giới-chống vai lòng há dạ.

Vấn-đề đa thê
Nhìn có người viết báo xu bố (tục lấy hình vẽ). Ông Vinh trong báo « Âu-Pháp » mới có đồng một bài nói về vấn-đề đa thê.
Ông Vinh nói về vấn-đề khác, chắc có nhiều người phản đối, song nói về « vấn-đề đa thê » không ai còn bỏ vào đây được nữa.
Có lẽ, ông chỉ cười, giỡn nhạt một cái câu có quạ câu nói. Hiểu « là đã rồi.

bản ngang.

Ông lập câu, cao tuyệt mà xanh, hay lên xuống đầy biến thiên có rừng gì đợt khời học mới có. Vua Dương-mịch-Hoàng ngày xưa đã từng lên thăm khám cung giáng hạ cho chi hàng hôm chòm (thầy tâu, ông 1 2 hách chời thuyến trên công Dương-lá, mệ dòng nguyệt nên chết cũng cam lòng, nhậy xuống ngàn, một trang lên lên lại thủy tinh cung. Nói ngày đến đến ta, những để giờ truyen Tily đã biết bao phen đẹp giờ cuối mây, nói với ông « bất-thần » lên trên định sang Tây-phô... cóp nhiều như văn sĩ đã lòng lên câu của giờ, hết wang có sông Ngưu-hà...
... (Text describing a poem or story, mentioning various figures and events)

TU LY
... (Text mentioning Tu Ly and other names, possibly a notice or short story)

... (Vertical text column on the far right, continuing from the top)

... (Vertical text column on the far left, continuing from the top)

Các cụ nhỏ dèch, chớ nhỏ
 Hồi tôi làm giám đốc sách sang học cụ đồ
 Lành. Cụ đọc cho nghe hai câu vấp rồi ru
 dèch ra tiếng A-oam cho tôi hiểu:
 - Muốn từ kiến Lương - học - Vua
 Vương viết: lấy bát viết thiên lý chỉ tại,
 địa tương hòa di lợi quốc quốc hồ?
 Muốn từ đối viết: Vương là từ viết lợi
 địa hòa nhân nghĩa chi di lễ.
 Cụ lại thích:
 Thấy Mạnh-tử viết kiến vua Huệ-Vương
 nước Lương, vua hỏi rằng: ông già già
 chống xe ngựa đem ra lợi, công hầu có
 lấy lợi trước ta vậy 0?
 - Thấy Mạnh-tử thưa rằng: vua tao
 hẳn nói rằng lợi, cũng có nhân nghĩa mà
 thôi vậy.
 Cụ lại đọc câu văn nữa:
 Văn thành chi quốc, thì kỳ quân giả, thì
 thiên thông chi gia, thiên thông chi quốc.
 thì kỳ quân giả thì thiên thông chi gia. Văn
 thành thiên gia, bách-thu thiên nhân yên,
 bất kỳ bất da từ. Cố vi hậu nghĩa như
 thiên lợi, bất đoạt bất yên.
 Cụ dịch lại:
 - Chung quốc-môn-cổ xe, giết hồn
 vua ấy, thì chung bất nhân cổ xe, chung
 nước nghĩa cổ xe, giết hồn vua ấy, hẳn
 chung nhà trăm cổ xe, không lấy nghĩa
 vậy, nghĩa lấy trăm vậy, cũng làm chẳng
 nhiều vậy. Vì đã làm sau nghĩa mà trước
 lợi, chẳng cướp chẳng chen vậy.
 Al hiểu được, cổ mà hiểu.

Sự lạ
 Một con bò đười đười con ông. May cho
 ông ta vào trong bụng bò mà không việc
 gì cả. Bấy giờ ông mới nghĩ:
 - A con bò này, quý-táo-hoài. Bấy giờ
 tao chờ mày hết tay, tao đợi giã-giấy mày
 cho sung, cho mày chết.
 Nghĩ vậy rồi thấy bụng bò âm âm, ông
 ta liu-liu dãi ra một giọt, lúc giã giã
 nhè báo thì cũng không được. Al giờ đầu,
 lúc ông bực mắt giã, có một sự làm ông
 ngạc nhiên vô cùng: bò trãi dãi ra
 một giọt.

Thêm nữa chẳng?
 Một ông học-học-hỏi, chạy ra nhà
 bưu-điện làm cái giấy thiệp: nó con giết
 được một con lại thấy trở lại, hỏi người
 thư ký rằng:
 - Vừa này tôi có lại định cái giấy thiệp
 này giờ thì muốn thêm mấy chữ có được
 không?
 - Được lắm, có phải chỉ giấy thiệp 6 đó
 con giấy 4 không?
 - Chính phải, ông làm ơn thêm vào
 cho: để con gái hai đứa.
 Người thư-ký vui tươi, viết xong rồi
 ngẩng lên hỏi: ông muốn tôi gửi ngay,
 hay... chờ đợi một lát nữa.

Nói chuyện với ông Nguyễn-Manh-Tuàn

Văn-khoa Luật-khoa tiến-sĩ

Ông Nguyễn-Manh-Tuàn là người
 Annam đầu tiên đi bằng văn khoa
 tiến-sĩ (1) lại là người đỗ luật-khoa
 tiến-sĩ còn trẻ nhất từ xưa đến nay.
 Các báo đã nhiều lần đăng tin về
 ông ngay từ khi ông còn ở Pháp, tại
 đăng từ ông về nước: qua Saigon
 điểu-thuyết, được bọn thanh niên
 trong đó tiếp đãi ân cần. Hai hôm nay
 ông đã về đến Hà Nội.

Tôi đến thăm ông, vừa là thân bạn
 vừa lấy tư cách nhà báo. Đến thăm
 ông để ôn lại cuộc đời lý thú, còn
 cùng nhau học một lĩnh, trợ một nhà.
 Tôi gọi những sự vấp buồn trước,
 những kỷ-niệm đ.ug ghi trong quăng
 đời nói: thiếu của tuổi-xanh còn
 lúng lúng.

Đến thăm ông, mà cũng định
 không phỏng vấn ông, nói cho đúng
 ra là muốn hỏi ông về một vài
 điều văn-khoa khác biệt, cho nên khi
 uống cà phê chén trà, bắt đầu điều
 thuốc lá, câu chuyện xoay chiều:

- Cảm tưởng bác khi về tới nước
 nhà ra sao?
 - Ngoài cái vui mừng thấy đã
 nước nhà, cái cảm-tưởng của tôi rất
 phiêu-phêu, khó nói ra được, cái
 cảm-tưởng ấy chắc cũng như cái cảm
 tưởng của bác khi bác về nước năm
 ngoài... ta hiểu ngầm nhau mà thôi.
 - Nhưng có một điều tôi chưa
 hiểu bác là sao bác lại trọn bài luận
 đề văn chương về nhà thi-sĩ pháp
 Alfred de Musset? Tôi e người mình
 lấy thế làm lạ.

Một buổi tối...
 Mọi trường thi kể cũng hơi lạ đời
 nhất, song mấy bài luận đề của tôi
 về văn-chương, về luật-khoa có liên
 lạc tới nhau, có một ý nghĩa hẳn hoi,
 cốt ý tôi là muốn cho người Nam
 biết người Pháp và người Pháp biết
 người Nam.

Tôi trong nhà thi-sĩ Alfred de Mus-
 set là vì tôi xét văn-chương của ông
 cảm có vui có sầu, có có, có lúc bi-ai, có
 khi d'nhạo, đủ mọi vẻ, khi dĩ hiệu
 hiệu được văn chương thi pháp. Bài
 luận đề về luật của tôi lại đem cái
 hay của ta phổ biến bày tỏ để người
 Pháp biết. Hai bên biết nhau mới
 thông hợp tác: cùng nhau được.
 Nhưng vì thường vẫn có người nói:
 Pháp, Nam khó lòng biết được nhau.
 Tây-phương là Tây-phương, Đông-
 phương vẫn là Đông-phương, cho nên
 tôi lại có một luận đề về nhà thi-sĩ
 Jules Boissiere để tỏ rằng người Pháp
 cũng có người hiểu ta, mến ta, mà cái
 hiểu người một nước đối với người
 nước khác có thể gây nên những ảnh
 hưởng tuyệt-tic như vậy được.

- Nhưng vẫn sợ ông không mà
 nước sống, nước là khôn, dù no, sợ
 tôi hỏi bác một câu này, có vẻ thiết
 thực: Ý bác định ra giấy học, hay ra
 làm trong-sư, bình như bác, siêng về
 bên giấy học học.

- Phải, tôi không muốn ra làm
 trong-sư vì nhiều lẽ, vì làm trong-sư
 bên này không như bên Pháp; và
 người đến nhờ cái cũng không: giống
 nhau, Còn vì nhiều lẽ nữa... ông
 Triết-dinh-Thảo và ông Lê-văn-Kim
 là những người hiện giờ đang đi con
 đường đó để săn-lòng chỉ bảo cho
 tôi nữa, vả lại, cái bản tình tôi đã sợ

đây học học, tôi đã có nói với bác
 rằng tự trước đến nay tôi vẫn một
 ý là cố làm một người mới giới cho tôi
 cái tình thần...
 - Nhưng muốn làm được việc bác
 mong đó.
 - Khó lắm, tôi vẫn biết vậy, vì thế
 mới phải cần nhiều đồng chí mà phải
 đi giấy học, làm sách thì khó lòng mà
 chuyên bá được ý tưởng đó.
 - Hiện giờ, bác đã dự định làm
 những sách gì?
 - Định làm sách gì thì còn tùy,
 nhưng hiện nay tôi đương làm giấy
 học quyền về luật học, về là Pissot sur
 le humanisme juridique trước bàn về
 nguyên-tử-nhân-đạo trong pháp luật
 về một quyền nói về nước Pháp.
 Hai quyển này độ hai ba năm nữa
 thì xong.
 Tôi cũng hỏi:
 - Sao mà lâu vậy?
 - Tôi còn phải chờ đợi nhiều,
 nhưng trước khi ra, đoạn nào hay
 tôi sẽ để bác có quyền dịch đăng vào
 Phụng-hoa.
 - Cảm ơn bác, ... nhưng mà lâu
 quá!
 - Trong lâu đợi những quyển
 học đó, nếu có dịp tôi sẽ diễn thuyết
 vài ba.
 - Khi bác qua Saigon, còn chán với,
 chán rồi, bác đã diễn thuyết về nhà
 thi-sĩ Jules Boissiere. Rồi tôi mím
 cười:
 - Sao mà lâu cũng thấy tên ông Boi-
 ssiere, hay bác thiên duyên với ông ấy
 là vậy.
 - Ý tôi là muốn làm được một người
 Pháp hiểu được ta và lại tôi về đến
 Singapore thì được giấy phép của
 họ Đông-mại mới diễn thuyết, nên
 về quê. Cái thói tình anh em trong
 Nam đối với tôi, tôi rất lấy làm cảm-
 động. Hôm đi đến nghe có đủ mặt:
 ông Chiêu, ông Long, ông Chương,
 ông Kim, ông Thảo và các bạn du
 học về. Trong ấy bọn du học có liên
 lạc với nhau lắm, còn ngoài này thì
 chưa được thông-tin ra sao.
 - Nếu là tôi được một hội Cựu-du
 học-sinh, tương việc đó rất hay,
 Ý tôi cũng vậy, việc ấy rất cần.
 Rồi ông cười mà, ngầm nghĩ như
 không vui, nói tiếp:
 - Phải, du-học-sinh là hy vọng trong
 nước, là hy vọng mà để làm cho
 nhiều người thất vọng nhưng tôi đó

MỘT VIỆC RẤT LỢI CHO HỌC SINH

Các anh em học sinh muốn:
 1) Có các bài học in sẵn không phải mua sách.
 2) Có lyret và carte d'etele, vào thư viện xem sách và mượn, sách đều
 không mất tiền.
 3) Được trả học phí hay lãnh học bổng.
 4) Có một trường có kỷ-luật, có cử-nhân, tù-tái, và ở các trường cao đẳng
 sư phạm ra, thì nên đến ĐÔNG-KHÁNH HỌC ĐƯỜNG N° 39 rue des
 CENTURIERS-Hanoi mà học sẽ được vậy.
 Hỏi các phụ huynh học-sinh:
 Muốn cho con em thành tài và có nhân cách thì nên sớm gửi trường.

Phúc Lợi

Imprimerie Lithographique
HỢP THANH
 98 Rue des Tassez Hanoi
 là phần in thành-bản có đủ các khi
 cụ, máy móc, chuyên môn in các
 từ-giấy hiệu ngữ sắc:
 - Hiện phác - hiệu chè - hiệu
 - ruy - hiệu hương - lịch v.
 Các nhà cần các kiểu đẹp, trong

Kent G. Đỗ Sơn
 NHÀ HỘ SINH

đang phương là
 ở Thủ-phương Kh
 dân phải ở đ
 học đến
 vọng làm, th
 một điều này
 họ làm, là x
 đi lấy học làm
 tương-lân về
 thế bỏ qua đ
 đến danh dự l
 phải chuyên
 người trong b
 họ khỏi hiểu l
 làm nhau về l
 - Tôi cũng
 đây biết: C
 Đông-phương
 phượng, khôn
 Phụng mà đ
 Tôi không h
 - Phải đó,
 phương đã g
 trong óc ông
 nhưng gặp n
 Ông Nguyễn
 - Cái đó th
MỘT NĂM
 (1)
 tham vào ch
 nghĩ thế rồi l
 làm hôm ấy
 về, thì ni
 của về cao k
 Ngày hôm
 là đương, m
 mà quan tr
 tương: còn
 quan họ ch
 nhất, thẳng đ
 giờ của nó, s
 còn làm: Th
 vì mình đến
 Sa: như đến
 với vãng đến
 150 cũt danh
 đề:
 Ng
 l
 Tài trường
 Đại-học
 Phó-Hoàng
 học đi đ
 nghĩ bằng l
 học học và
 người một
 đã lâu này k
 Về đến còn
 nhà tôi là
 cười:
 - Kia cậu
 Tôi cũng c
 - Ấy sao
 (bạn đầu m
 Miệng nó
 Hơi vui-vui,
 Bước vào

Sáo sọi nước chanh, nước đá. Không quên một cốc sữa.

VĂN HỌC

Vấn nó đi như sao? ...

Người nước ta như dương mạch... chệch của thế kỷ... vào trí não... tâm can...

Người nước ta như dương mạch... chệch của thế kỷ... vào trí não... tâm can... đem giông sấm mà ru họ ngủ...

Sau nữa thơ nữa chịu ảnh hưởng không nhỏ của các nhà thi sĩ Pháp về thơ ký thể mới...

Dịp may cho những người còn quốc trái... Ai còn quốc trái Đông-Pháp năm 1922 là thứ phiếu...

Advertisement for VIR FEUTRE featuring a large logo and decorative elements.

Trong trời đất thiếu chi... Thế thơm mà sao trong... Câu kỳ lạ phải nói đến... Xe...

Quả bóng gì ta thuê thợ thổi... Đai một cái lỗ con bằng lửa điện... Trong ngày sau là đặt một cái chong-chông...

Đi hương đi ngó 1.000 năm tuổi... 1.100 ly. Cán này được... Thanh cho ra thì một ly (mgr) xẻ bỏ vào trong...

Yết lay nằm nghỉ... xẻ để trong bể nhiều lần, thế thì lúc cho nước có mùi sẽ bay lên... Ta nghĩ thấy như vậy...

Trong số các ngày nay có nói nhỏ đến chạp chạp... điện-từ, mà điện-từ chỉ có một... Vậy không phải là cái ta-tin...

Ông Grookes có nói: thì dự một quả bóng tròn đường kính là một lít ba mươi bốn phần tư... Ông nói: thì số phần tư còn lại vẫn còn rất lớn...

Một giờ chăng? Hay một năm, một đời chăng?... Cả một đời người cũng chưa đúng... Phải bốn triệu thế kỷ mà theo các nhà khoa học...

Lại như quả bóng « ten-nít »... ngày ta tưởng nhớ, nhỏ hơn tám-tay, đời với phần tư thân thể còn to gấp hai trăm triệu lần...

Lại như một cái lọ dầu bạc-hà con, có thể chứa được ít nhất là: 69.000.000.000.000 phần tử, tức là một số 0 có 13 con 0 theo sau...

Nay róc gổn ấy phần tử ra làm từng đống... M 1 đống 1.000.000.000 phần tử, rồi đống xum bao nhiêu đống, thì ta về thăm, nếu mỗi phút đếm được 60 đống...

Thomas Bata, nhà đồng danh mới từ trần.

Các báo bản này mới liên tiếp cho ta biết rằng ông Thomas Bata, nhà công-nghệ... Ông xuất thân hàn vi, theo đuổi nghề của cha...

Ông giàu có như thế, mà không lấy sự nghèo bần trước làm xấu hổ... Ông nghĩ cách để cho đời các người thợ...

Trong trường ông thì rồi là bình-dẳng, ai cũng như ai... đều là thợ, là cái bay là... đều dùng chung máy...

Vi ông thích chung cùng với thợ... mà ông ở công nghiệp các tư bản làm cho thợ ở thời-giới ai cũng vô-phúc...

Advertisement for CINE MATH and other cinema-related content, including text about films and showtimes.

QUANG-MY

g xe tay rất chắc chắn
bộ Cầu Gỗ—Hanoi

C-HOC TUNG-SAN
SỞ CÔNG HIỆN 14P

CHIÊU THIÊN-SU
Thi vận tập
đất-sử-văn và nguyên bản
Kinh Tân Trang
Thăm-Thất tức Phụng tức Chiêu-Lý
gày 110 trang. Giá bán 0p.30
M KỸ THU QUẢN
xuất bản
Levard Frangis Garbler - HANOI
Tel. 882

LẬU HỒNG - KHÊ

Ông gia truyền ngoài trăm năm, lại nhờ được sự kinh nghiệm
lâu nay, đặt phòng riêng truyền, mới chữa về bệnh lậu và
chữa được nhiều vị thuốc rất hay chế luyện thêm vào thành
loại mới uống trong 15, 30 ngày đồng hồ là kiến hiệu ngay
vết về nhọt mới không lại sinh đực, đái bà có chửa cũ,
ra máu, ra máu buổi sáng, hoặc bệnh đái lần chửa không rõ
rõ đêm, trong người nóng nảy lại thấy có mủ và xem trong
cây đũa khổi - rít nước Thuốc đã mau khổi, lại không có
xem đồng bào... đồng mỗi ngày thêm đồng, cả người Tây
đồng thuốc này được khổi rít - 000, công nhận rằng không
uống thuốc này. Giá 0p.00 một ống bệnh giang-mai tìm là phải
lại quy đầu sưng rất thì rúc đầu nổi mề đay, ra mủ
chẩn, chẩn thiên pháp sắp ngay đến tình mệch chỉ uống
sách trong 21 tiếng đồng hồ không phải kiêng nước không
lâm việc như thường không hại sinh đực. Cũng 0p.00 một
cô chủ về lại lập. có thuốc gửi đến tận nơi mua từ 3 đến
5 cữ.

Khê được - phòng
đé Huệ, cạnh chợ Hồn Hanoi Tèlét hơt 755

chú ý!... Xin chú ý!

hàng hậu bảo sản cao
bổ phòng bị cho đàn bà sau khi mới đẻ khỏi sinh các
vết về nhọt mới không lại sinh đực, đái bà có chửa cũ,
ra máu, ra máu buổi sáng, hoặc bệnh đái lần chửa không rõ
rõ đêm, trong người nóng nảy lại thấy có mủ và xem trong
cây đũa khổi - rít nước Thuốc đã mau khổi, lại không có
xem đồng bào... đồng mỗi ngày thêm đồng, cả người Tây
đồng thuốc này được khổi rít - 000, công nhận rằng không
uống thuốc này. Giá 0p.00 một ống bệnh giang-mai tìm là phải
lại quy đầu sưng rất thì rúc đầu nổi mề đay, ra mủ
chẩn, chẩn thiên pháp sắp ngay đến tình mệch chỉ uống
sách trong 21 tiếng đồng hồ không phải kiêng nước không
lâm việc như thường không hại sinh đực. Cũng 0p.00 một
cô chủ về lại lập. có thuốc gửi đến tận nơi mua từ 3 đến
5 cữ.

CHỮA TUYỆT HẾT BỆNH LẬU

người khi chứng bệnh lậu (maladie vénérienne) đư-ợc còn lại
ràng ra đời (lần), nước tiểu khi trong khi vàng lẫn vữa đục. Có
vết về nhọt mới không lại sinh đực, đái bà có chửa cũ,
ra máu, ra máu buổi sáng, hoặc bệnh đái lần chửa không rõ
rõ đêm, trong người nóng nảy lại thấy có mủ và xem trong
cây đũa khổi - rít nước Thuốc đã mau khổi, lại không có
xem đồng bào... đồng mỗi ngày thêm đồng, cả người Tây
đồng thuốc này được khổi rít - 000, công nhận rằng không
uống thuốc này. Giá 0p.00 một ống bệnh giang-mai tìm là phải
lại quy đầu sưng rất thì rúc đầu nổi mề đay, ra mủ
chẩn, chẩn thiên pháp sắp ngay đến tình mệch chỉ uống
sách trong 21 tiếng đồng hồ không phải kiêng nước không
lâm việc như thường không hại sinh đực. Cũng 0p.00 một
cô chủ về lại lập. có thuốc gửi đến tận nơi mua từ 3 đến
5 cữ.

Bệnh Hưng đại dược phòng
Phố Mã-Máy Hanoi—giấy nói số 543

UNG CÁC NGÀI
có bệnh nào biệt

Thế nào là
« Phòng tịch »
Bệnh phòng tịch dần ông đáp bà sức lực
sớm thường hay bị, từ 25 đến 40 tuổi, tuổi
uống bị làm. 1- Vì công sự quá say với ham
lây dục; 2- Ăn uống đi ngủ hay đi tắm
ngay nên thu bệnh, gọi là phòng tịch. Khi
lâm bệnh thấy khát, tức cổ, tức ngực,
cơm không muốn ăn, ăn thì ợ, thường
đau bụng đau lưng, chân tay mỏi mệt. Bị
lâm bệnh, sắc mặt vàng, da bong gầy, mũi
uống, 2 liền là 4, 5 liền Phòng-Tịch hẳn
được-Con Chấm không công phải, đúng
bệnh đi thấy đỡ chịu hoặc khỏi ngay. Mỗi
liều chữa hai bản công giá 0p.40.
VU-ĐÌNH-TÂN
178 bis, Route Lạch-Tray, Hải-phong
Ấn-tử kim-tiền năm 1929

Thế nào là
« Phòng tịch »
Bệnh phòng tịch dần ông đáp bà sức lực
sớm thường hay bị, từ 25 đến 40 tuổi, tuổi
uống bị làm. 1- Vì công sự quá say với ham
lây dục; 2- Ăn uống đi ngủ hay đi tắm
ngay nên thu bệnh, gọi là phòng tịch. Khi
lâm bệnh thấy khát, tức cổ, tức ngực,
cơm không muốn ăn, ăn thì ợ, thường
đau bụng đau lưng, chân tay mỏi mệt. Bị
lâm bệnh, sắc mặt vàng, da bong gầy, mũi
uống, 2 liền là 4, 5 liền Phòng-Tịch hẳn
được-Con Chấm không công phải, đúng
bệnh đi thấy đỡ chịu hoặc khỏi ngay. Mỗi
liều chữa hai bản công giá 0p.40.
VU-ĐÌNH-TÂN
178 bis, Route Lạch-Tray, Hải-phong
Ấn-tử kim-tiền năm 1929

- Các nơi Đại-ly**
HANOI: N. Hiền, 22 bis phố Huế; Trần
vào-Hoàn, 99 phố Mới; Quảng-liên-kỳ, 44
phố hàng Long; Nguyễn-Độc-Linh, 26 phố
hàng Bông - HÀ-ĐÔNG; Hiền-Nam-Thọ,
Chợ Đười; Báo-Chấn Photo phố Bruxelles;
Hàng-Phong ở Chợ Tia - NAM-DINH; Hiền-
lịch-sinh-Dương, 19 phố khách; Hưng-Lương
9 Hàng-Tiền - HÀI-DUONG; Hiền: Chi-
Lan 11 Đông-Thị - BẮC-NINH; Vinh-sinh
103 Tiền-Án - SONTAY; Vạn-Thành 47
Hàng-Tiền - HAIPHONG; Hiền-Nam-Tân
Báo sách số 48 phố Bonnal - VINH
Hàng phố gare - HUẾ; Vinh-Trung 49 Phố
Long - SAIGON; Hưng-Vượng 19
đ Espérance.

Hạ giá xuống Op10
Cuộc số số « Tobola » để lấy tiền
giúp dân Trung-kỳ đồng sàng ngày
chủ nhật 2 Octobre này thì nhất định
mở tại hội quán hội « Khai-Tri-Tiến-
Đức » do một hội đồng có quan Đốc-
lý thành phố chủ tọa và một ông đại-
biểu của hội đồng Cựu-tế Trung-vương
đến chứng kiến.
Hiện nay những vé còn lại chỉ bán
CÓ NỬA TIỀN (Op10 một vé) và có
gửi bán khắp các cửa hàng lớn trong
thành phố.
Những đồ thường như: Xe đạp cao-
xu | gong đồng, xe đạp, máy ảnh, kèn
nổi và nhiều giải thưởng khác nay mai
sẽ đem bày tại hội « Khai-Tri ».
Bỏ ra Op10 vừa làm phúc mà may
ra lại trúng được số to thực là nghĩa,
lợi lưỡng toàn. Xin mua kẻo hết.

BÁ CÔN TÂN EN
Chú ý
Ông Bang-hữ-Đạo mới ở Singapore
ra Bắc-Hà ta lần thứ nhất, có tài xem
được những việc quá-khứ về-lại 10
điều đàng cả i, tương pháp như
thần. Bà con ta ai có sự gì nghi ngại
đến bản mệnh, hoặc vì quên lại, v. v.,
xin mời lại xem ngay, không dám
khớp hay, nói làm. Mong làm thay!
M. Bang-hữ-Đạo
Hiệu Hồng-Yương
số nhà 63 phố hàng Bưởi
(ở trên gác)

Sách bán giúp
Hải-Dục Anh, 190p

hình ảnh, sơn tào và tại lại a, nghe thấy có
bó thuyên thì bắt bằng-bằng. Hay là hơn
hai năm-ông, ông chưa qua hồ Gươm hay
là ông thấy có bắt thuyên với rạc của số
Lục-lô, hay là ông nhầm với sông cái
đường.

(Trích v bài phát la và không phải là
Đ. P. số 780)

Phải là và không phải là... Tạo hậu sinh
ra ra ngày nay ấy là là, thế thì tạo hóa sinh
cực:

Việc trong cuộc
Khó thì...
Thần Nông Bế
đi nh của ta,
thi lại, 150 triệu
Mười, thấy Tây
sướng, (đồng) này
nói: « Suốt cả

Cải chính
Bản đồ-nhạc
«Diach-gia-Trinh»
Phong-hóa số 14
được một-đạt-đá
ông Đ.G. Trinh
nay xem thì cũ
iêng lại-đều-đay
bất chử ngôn ngữ
tự ông, vì chính
(đồng) xếp-nhằm
nhằm là « uộc
Còn như ông Đ.G.
thi xin ông Đ.G.
không đủ chủ.

Hàng Hoàng thất có đến giờ quyền chính
bên nam đến, nữ thường tranh giành,
nếu được thì thực bất thường
Các cụ xưa cũng biết thế, nên lúc đi
ra luật lệ lễ sự dân áp bắt buộc làm
phu-nữ làm nó lệ cho các phụ quân
Nhưng cho bọn đàn ông có quyền bao
nhiều cũng vẫn chưa đủ đáp đợ được
cải thân lâu lâu, chỉ nhờ cái « yên » ấy
mà sức mạnh vô song.

Đây giờ bao nhiêu quyền chính đều ở
trong tay chị em cả, những điều ràng
buộc chị em lập chính chỉ còn ở trong
mặt quyền sách vở, mọi án... chị em
vẫn chưa hiểu, muốn rằng đi với pháp
luật, chị em cũng có quyền bằng, hay
hơn, bọn đàn ông, chắc rồi trời cũng
chịu lòng. Fời chỉ ở lúc đó, lúc đã
được bình đẳng rồi, chị em không phải
là « thân hiền yếu » nữa thì cái sức mạnh
vô song của chị em rồi cũng không còn,
mà quyền lực chúng lại chuyển sang
tay bọn đàn ông mất.

NHẬT LINH

Một đời người

NHO
NHON LÊN HỌC
MONG ĐI LÀM
CHỨC TIÊU SẦU CHO QUẢ NGÀY ĐÀN THANG
QUỐC VU... TUỔI GIÀ
HẾT!

— Anh chàng này ríng chừng là một nhà thơ st.
 Thu-Cúc tức nghe đọc thơ hai mắt chớp lườm, như có ý căm đờng lăm lăm (số dự đang bảo bạn :
 — Sao thì vô tình đến thế ? Nó đem tình thành thực của người ta ra mà chể chể.
 — Câu bém kia à ? Câu muốn yêu thì lời những cho đây. Trong thơ Văn Hải nói chừng này hẳn ra, « moi » giới thiệu cho chịu.
 — Ông có tiếng ở làng, can gọi :
 — Tuyệt vời hai chị về ăn sáng.

con. Nghe tiếng mẹ gọi, Bạch-Tuyết cũng hai bạn, vội chạy về nhà.

Chiều hôm ấy trong khi hàng trăm con người, vưa đờn ông đờn bà, già trẻ vụng vại no đùa với lá súng nhấp-nhỏ, thì trên bãi cát trước cửa biệt-đã « Dương-liều » một chàng vạm vạm hu phịch đầu chải lật búng nhún, đờng thùng thũng bách bộ, mắt chằm chằm nhìn lên cửa sổ trên gác.
 Một tràng cười đờn như tiếng nắc-nè ở sau lưng khiến chàng quay cổ lại. Bà có thiếu-nữ, đầu gối lệch, vạm quai trắng áo nâu đứng cạnh chàng chỉ độ ba thước. Một cô nói như có ý đùa ghẹo :
 — Thưa ông, ông muốn hỏi ai ở cái nhà ấy, mà cứ thấy ông ngừng mãi đầu lên cửa sổ ?
 — Ấp ùng, lúng túng, hai má đỏ ửng lên lại, chàng kia lập bập :
 — Thưa cô... tôi là... Văn Hải !
 Bạch-Tuyết, hơi chuông điện của dịp cười lại bầm :
 — Thưa ông còn tôi thì tôi là Bạch-Tuyết.
 Thu-cúc hai ba lần kéo áo, cùng bấm chỉ, nhưng Bạch-tuyết như không để ý đến, cứ nghiêm nhiên vừa cười vừa nói :
 — Thưa ông, chỉ có thể... Hay ông còn muốn hỏi điều gì nữa ?
 Chàng mỉm cười đi, Văn Hải ngả đầu vào rồi định quay đi, thì Bạch-Tuyết vẫn chưa tha, lại gọi giật lại :
 — Nay ông Văn Hải. Ông đánh rơi bức thư, tôi nhặt được thấy, có tên ông ký ở dưới, vì có Thu-cúc và Văn-lan, nên xin hỏi qua, mặt đỏ như viên gạch ửng. May sao Bạch-tuyết lại nói, tiếp luôn :
 — Hay ông bằng lòng cho tôi đi tới tập hội quốc văn rất hay của ông thì tôi cũng xin cảm ơn mà nhận.

Văn Hải đã bao giờ trước :
 — Thưa cô, cái đó thì (huy céc) :
 — Nghĩa là thế nào ?
 Nghĩa là nếu có cho là quan hệ thì quan-hệ.
 — Tôi vẫn không hiểu... A quên, tôi xin giới-thiệu ông hai chị tôi đây là Văn-Lan và Thu-Cúc cũng học năm thứ ba tại trường Nữ-sư-phạm với tôi. Chị Thu-cúc tôi cũng là nhà thi-si như ông.
 Văn Hải ngả đầu chào. Còn Thu-cúc bêu lên, cúi đầu, mũi giấy bấm xuống sát :
 — Chị rồi thì thôi làm / Ai là thi-si ?
 Nay Bạch-tuyết đã tha cho đâu :
 — Thưa ông, bây giờ thì thực hết chuyện. Vây chị em chúng tôi xin phép từ giã ông, để đi giáo chơi.

Bên kia, giết tay ban quýt về phía nhà Khe-thị-san-hải. Đệ đến một đồng đá chổng chổng ngỗng ngang nước lầy-triền chà chà lau ngày đã nghìn bóng. Bà người cùng nhau treo lên ngồi vắt vẹo. Khúc khích cười với nhau, thì đã thấy Văn Hải lượn lại gần, rồi đánh bạo hỏi to :
 — Thưa bà cô, bà có không tâm à ?
 Bạch-tuyết khom khom bàn tay để vạo mồm làm như chẳng loa, rồi vừa cười vừa đáp lại :
 — Thưa ông không, chúng tôi sợ cô lộn làm !
 Cười hóm, Văn Hải lắng xa.
 Thu-cúc thấy bạn quá tàn nhẫn, trách :
 — Chỉ trêu người ta làm gì mãi thế ?
 Thì việc gì đến chị ?... Đạo đức có cái, ngoài này, nếu không có chuyện ngộ-nghĩnh như thế thì buồn chết thà về Hanoi còn hơn.
 Thu-cúc thổ dài, như nói một mình :
 — Vô tình đến thế là cùng !

Hai hôm sau, Văn-Lan về Hanoi, xuôi một tuần tháng, chiều nào Bạch tuyết và Thu-Cúc đi chơi hay đi tản cũng gặp Văn Hải lượn quanh. Mà lần nào Bạch tuyết nhận được thư của chàng cũng đem ra đọc cho bạn nghe. Thu-cúc thấy vậy phát cầu mấy lần định cự tuyệt.
 Một hôm hai chị em gặp Văn Hải tay cầm quyển sách, Bạch-tuyết hỏi đùa :
 — Quyền gì đây ông ?
 — Thưa cô quyền « Amie et la Maitresse (1) ». ..
 — Ban và bà chủ, hay bạn và bà giáo hư ông ?
 Văn Hải mỉm cười :
 — Có hay không ông ?
 — Hay lắm ! ..
 — Chúng tôi đọc được chữ ? Ông cho mượn nhé.
 — Xin vâng.
 Về nhà, Bạch-tuyết quàng quần sách vào ngăn kéo. Thu-cúc cười hỏi :
 — Mượn về không xin thì mượn làm gì ?
 — Trêu nó chơi, chứ xem xiếc gì ! .. Đây cậu có đọc thì đọc... Đọc xong kể lại chuyện cho tôi nghe với... Ngày hôm nữa nữa nữa hẳn, chắc biết đảng nào mà trả lời thì hẳn khiến chết !
 Thu-cúc thông thả đáp :
 — Được, chỉ để tôi đọc cho.

Tối hôm ấy Bạch-tuyết đi ngủ đã lâu, một lần Thu-cúc vấp loay hoay lại, phôi lình Thu-cúc về vào phòng học. Chị gặp sách chổng tay vào cầm nghĩ ngợi. Cầm động về những câu từ

các bài thơ viết tay, bằng chữ Pháp. Có một bài để tặng một người bạn gái, dài y như sau này :
 Ai tình là gì ? Là một lời tình biệt-lạm tên, nít lòng người chẳng ? Là cái bóng của sự hạnh phúc sau bao hay-bóng hãi hùng ?
 Hay là nu cười chưa chất, ở cặp môi bầm.
 Roi vào lưng gió nó cuốn đi ở trên đời cánh hồng ?
 Nếu ai tình là thế, thì thân ôi ! ầu thâm biết bao !
 Vì tưới bằng nước mặt nhân loại, Những bông lóa lối tưới, những hoa hồng rực rỡ.
 Chỉ sợ là những vệt rừ rượi khô kéo ở dưới trời xanh.
 Bài thơ này cũng như các bài khác tuy chỉ-tuyên dùng những ý tưởng sáo sè, ở trong các tập thơ Lamartine và Musset, đặc sắc cho là tuyệt nhất, có phần đặc sắc khác hẳn những bài của các nhà thi-há bên Pháp.
 Đọc xong Thu-Cúc mỉm cười :
 — Họ lại thì cũng khổ lòng ! Thì ra cứ trả lời bằng một bài thơ quốc âm đã sao. Cối cho chàng hiểu thơ mà, tiện nhất cho ta là phê vào đây một câu.

Sáng tinh sương, Văn-Hải đứng lơ thơ ngoài chợ ở xóm đầu hồ, trông thấy trên một viên d, có bức chữ viết bằng gạch non V.11 - 1.0.0. chàng nghĩ thầm lầm bầm :

Chá có lẽ lại thế, Còn đương phân vân thì con bạn nhà Bạch-tuyết lại gần đưa trả quyển sách mà nói rằng :
 — Thưa cậu, cô con bảo đem nộp cậu quyển sách cậu cho mượn.
 — Có nào ?
 — Có Thu-Cúc con,
 — Thôi được.
 Văn-Hải vội vàng mở sách ra xem lại những chỗ mình có để thơ hôm nọ, thì bên bài thơ « Ai tình » thấy có phê một câu :
 « Ai tình nào chỉ có thể ? Nó còn ngoài ngoài hơn nhiều kia ! - Nu cười chưa chất chlog chưa tẻ, chưa ác có khi nu cười dịu dàng tươi như đóa hoa hàm tiếu mà trái tim kẻ kia vẫn lạnh như đồng, trong như đá ». Văn-Hải xem xong tìm tìm cười :
 — Được, ta nghĩ ra một kẻ rồi, Chiều hôm ấy Bạch-tuyết và Thu-Cúc đương đi chơi trên bãi cát thì, văn-hải tay cắp và tay cầm sách tiến đến trước mặt ngả mũ chào mà nói rằng :
 — Thưa cô, vì thấy cô thích xem

cách tu hiền.
 — Đây tôi đã báo mà, Có sai đâu ! Hai hôm thơ rồi, thế nào cũng gặp nhau, cũng hiểu nhau... yểu nhau.
 Thưa các cau mới gặt lại :
 — Ủy dĩa gì cứ dĩa quá !
 Hai người nói chuyện bằng sách với nhau như thể chực một tuần lễ. Mục đích Văn Hải là chỉ cốt chọc tức Bạch-tuyết, nhưng Bạch-tuyết bình như không để tâm đến, gặp Thu-cúc xem sách chẳng nói chẳng rằng cười hỏi ; đến nỗi Thu-cúc thấy bạn quá lửng lơ làm lấy làm ngạc nhiên, và khó chịu.
 Một đêm Thu-cúc thức giấc không thấy bạn nằm bên mình. Nhìn ra hiện thình diện vên sáng. Tô mờ, rờn rờn đầy nắp xem bạn làm gì, thì thấy Bạch-Tuyết ngồi ghế chống hai bàn tay vào cằm, cầm đầu đọc sách.

Bấy giờ vào khoảng một, hai giờ sáng, nghe thủy triều đương lên to, âm âm đĩnh vào đồng đá ở chân tường hồ. Gió thổi và vù ; lá thúng rẻo rít... Nền vắn vại dật dờn kia im một phút thì sẽ nghe thấy quít tim của Bạch-tuyết đập rất mạnh.
 Thu-Cúc lại vào giường nằm. Nhưng đương lúc nổi no, trắm * mồi vắn vò, không sao ngủ được : Phải cảm động về những bài thơ của ai phần xúc gián bạn bạn ngày thì làm rõ mặt lửng lơ đối với Văn Hải, mà đến đây cảm mọi người yên giấc, trở dậy lấy tờ mớ sách ra xem.
 Bàn khám mãi không ngủ được liền lại đây, sẽ sẽ ra liền. Thì thấy Bạch-tuyết ngồi gác đầu xuống quyển

thiên-thuyết đời khác nước khác nư. Thu-cúc vẫn sẵn lòng da cảm, thấy thế động tâm thương hại, liền đến gần lấy tay sờ soa đầu bạn. Bạch tuyết giật mình đứng bật dậy h t :
 — Ai đấy ? .. Chị đây à ?
 — Khuya rồi đi ngủ thôi chứ !
 — Được Chị cứ đi ngủ trước đi tôi chưa buồn ngủ.
 — Lại còn chuyện với ai, Gắn sáng đi. Mè đọc chuyện đến thế mà ban ngày cứ làm bộ không thích tiểu-thuyết.
 — Rõ khéo I việc gì đến chị ?
 — Chị giấu em đấy à ?
 — Ai hỏi đâu !
 Rồi rồi Bạch-tuyết vằng vằng quay vào phòng Thu-cúc theo sau như ko tại hỏi :
 — Gì thế ?

— Bạch-Tuyết, hỏi chuông điện của dịp cười lại bầm :
 — Thưa ông còn tôi thì tôi là Bạch-Tuyết.
 Thu-cúc hai ba lần kéo áo, cùng bấm chỉ, nhưng Bạch-tuyết như không để ý đến, cứ nghiêm nhiên vừa cười vừa nói :
 — Thưa ông, chỉ có thể... Hay ông còn muốn hỏi điều gì nữa ?
 Chàng mỉm cười đi, Văn Hải ngả đầu vào rồi định quay đi, thì Bạch-Tuyết vẫn chưa tha, lại gọi giật lại :
 — Nay ông Văn Hải. Ông đánh rơi bức thư, tôi nhặt được thấy, có tên ông ký ở dưới, vì có Thu-cúc và Văn-lan, nên xin hỏi qua, mặt đỏ như viên gạch ửng. May sao Bạch-tuyết lại nói, tiếp luôn :
 — Hay ông bằng lòng cho tôi đi tới tập hội quốc văn rất hay của ông thì tôi cũng xin cảm ơn mà nhận.

Bạch-tuyết
 — Chị gái với Văn Hải
 Vây chị y
 Bạch - Tuyết
 tình nước
 Thu-cúc
 Em xin th
 cu lli hí với
 buồn thì hơ

Thì ra đi t
 lưn một m
 Bạch-tuyết
 cu nhữg
 Tuyết cón k
 anh chàng c
 đắm ra kho
 ghẹo cho b
 Song từ h
 tuyết thấy
 Kkh mắt tr
 khi tình tr
 khi tình gi
 Bạch-Tuết đ
 ra một m
 chiểu, ng
 ngấn - chiếc
 sang Bạch-T
 mạnh, như
 — Hay là y
 Trong khi ý
 quanh lượn
 Đồi vò; ch
 lẩn đăm, g
 Thành thử
 chỉ miên m
 làm sống, n
 người mini
 soi sống v
 lại thêm m
 một niềm qu
 Hải ra đ
 tỉnh. Nh
 thàng trước
 thì Bạch tu
 thì thấy hay,
 Chỉ vì nh
 đặt vào tr
 hợp với ai
 Hải vừa t
 ghét Thu-c
 đời văn th
 thích; nh
 khác thì m
 hướng chỉ c
 người ấy là
 lại đã trở n

Một buổi s
 bức thư có
 « Ông n
 là người đ
 ông. Và l
 lau bạn thân y
 hải... »
 Thu-cúc th
 Hải, và th
 một ngày m
 tư hy sinh ở

CÁC N
 Trần
 M
 199 - R
 Hien g
 quý-khách x
 Giá đ
 Một việc cải cách trong n
 (CREMES GI
 Dùng kem bôi ở Prontac

ĐẠI-QUANG DUOC-PHONG

47. phố Hàng Đường, Hanoi — Giấy nói số : 805

'CƠ' QUAN

Giữ và chống các phòng nạn cháy.
Chống nạn kỹ theo phương pháp riêng.
BẤT-THIỆT-NGHIỆM
nào cũng có thử máy ở nhà
để rõ sự hiệu nghiệm của máy.

KNOCK-OUT

AI muốn hỏi han điều gì về
cách ngăn phòng nạn cháy, hãy
hiệu rất hoàn-nghĩnh chỉ đủ.

NIQUE

BUREAU & ATELIER

NGUYEN VAN CHUC
ENTREPRENEUR HANOI
MECANIQUE

gọi cần đèn gỗ xin đề ý.

Duranton, ở Hanoi, téléphone số 303, có một xưởng làm nghề
đèn gỗ, có bàn cào thủ gỗ: cây phiến và gỗ sẽ có sẵn máy
để chop cái, cưa, cạo vào vào và làm các thuộc (cái) gỗ
để làm rất nhiều trống, được vừa ý các quý khách.
Đèn gỗ và bàn:
Lịch thờ và bán chiếu khách trong ti lán, như rơi lưm một thước

NGHIỆM BỆNH LẠU GIANG

những thứ thuốc chữa về bệnh ấy
PHẠCH làm thuốc đã lâu năm đặt phòng riêng để
u và Giang Mai.

thất minh những thứ thuốc này để chữa về bệnh ấy
bất cứ tuổi, máu huyết, chỉ dùng từ 4 đến 6 v
là 1 Op 50

tronic) thường sinh nước Hửu vàng đỏ, hay đục cùng
thấy nóng, từ chỉ mỗi một, yếu đuối, và còn sinh nhiều
nữa. Như thế chỉ dùng 2 và là triệt-trường, giá mỗi v
Ngh Tạng-Trừ Lam 2p00 (hộp nhỏ 1 p00) là khi si hẳn
g không khỏi sẽ giá lại nữa. Còn bệnh Giang-mai thì
bằng thuốc của bản hiệu cũng chống khỏi hơn là bệnh

xin đính theo timbre Op05 để tiện việc trả lời. Ở
sẽ gửi theo cách lưnh-hóa g ao-ngân (C. R.)
Thư và mandat xin gửi cho:
HACH, 12, route Sinh-Tử, Hanoi, Tonkin

THƯƠNG KHANH Y-QUAN

Grande pharmacie sino-Annamite

172 Route Hué, Hanoi

Là một nhà bào chế lớn, chế thuốc bổ và thuốc nam theo phương-pháp
khẩu-học, chế phòng riêng thí-nghiệm xem mạch bốc thuốc, cho đơn cùng
chữa các bệnh tật nguy-hiểm.

Lại có bán một thứ thuốc « Tây » trước khi uống không phải kiêng cơm
sau khi uống không phải uống nước, đi ngoài không nhức mệt, giá bán nhất
định 7 xu một liều, ai mua luôn 10h giá riêng.

Thương Khanh Y-quán
172 đường Hué Hanoi

BIJOUTERIE TONKINOISE VAN TƯƠNG

(Chính hiệu BÀ-LUC)

HAIPHONG: — 293k, Phố chợ Sắt.

Bảo hiện chuyên làm, bán và chữa đồ
các đồ vàng bạc thời trang Nam-Việt. đã
ơn 20 năm kinh nghiệm, bao giờ vàng cũng
đúng tuổi đúng cân.

Lại có bán thêm các thứ: chỉ ướp hoa
sen — Sâm Cao ly, Huế Kỳ, quả than, yến,
Quảng Nam.

Quý khách có lòng chiều chuộng, xin
ngại điều gì.

Có bán theo cách lưnh hóa giao ngân
VAN-TƯƠNG

Câu tự ở đầu?

Ban thiếu niên, nhiều người quá ham mê
sắc dục, hay bị bệnh lưnh chử không
tuyệt nạn có khi dùng thuốc quá công
chặt thận suy nhược, đi lưnh, mộng lưnh
trong nước thường có vẫn như sợi chỉ
filaments muốn đường tử lực, hoặc hữu
sinh vô dưỡng thì nên kịp dùng « Kiên
lưnh tự thọ hoàn » Thanh-Hà chỉ ít lâu
thần thể tráng kiện, ăn ngon ngủ yên như
thường không còn lo ngại cái nạn tuyệt tự
nữa. Thật là một môn thuốc cầu tự không
đầu bàng. Giá 1 hộp 1p50.

— Có phòng riêng chuyên chữa bệnh
lưnh và bán đồ Cao Đan Hoàn Tân
Nền chữa khoản không khỏi
không lấy tiền.

THANH HÀ ĐƯỢC-PHONG
65, Route de Hué — Hanoi

AI muốn biết được nhiều nghề

Như nghề làm đường, nghề ép dầu (dầu
đỏ, dầu thầu dầu), nghề làm xà-phòng
(xà phòng trắng, xà phòng rửa mặt), nghề
lấn cưa, nghề nhuộm (nhuộm vải lụa đỏ, nhuộm
vải bông vải tơ len) v.v...

TUỔI NÊN MUA QUYỀN

Nông làm hóa-học kỹ-nghệ

Một xuất bản

Sách dày gần 100 trang, Giá bán Op20,
Cước thưởng Op00. Cước recommendé
Op10 Ở xa gửi bằng timbres postes cũng
được chấp. ĐÔNG-TÂY AN - QUÁN, 103
HANG ĐƯỜNG HANOI.

CHỮA BỆNH NGHIÊN

CHỈ CÒ THUỐC
TỰ NGỌC LIÊN
HAY NHẤT 0\$60

Đến 1er Octobre hiệu thuốc

Từ-ngọc Liên

Số đơn liên số 78 phố hàng桂.

HAI GIẢI THƯỞNG 300P và 150P

Xem thể lệ trong Văn-Học

ĐẾN CUỐI SEPTEMBRE

VAN-HOC TAP

Số bốn sẽ xuất bản — Giấy 132 trang
TỪ OCTOBRE (TRỞ ĐI VĂN-HOC)
Một tháng hai kỳ
DÙNG NGÀY 1 VÀ 15 — Mỗi số
Số 5 sẽ ra ngày 15 Octobre

QUANG-HUNG

79 Hàng Bó Hanoi

Có bán đủ các thứ sắt,
hàng khác, dùng về việc
khai mỏ, làm ruộng, và c

NHÀ RUỘM

PHẠM T

Tốt nghiệp trường Hóa-học chuyên môn

Mùa rét sắp tới

Nên đem quần áo lụa hiệu Phạm

PHỐ BỜ HỒ

luộm lặt, tẩy vết, nhuộm màu chừ
Rất mau chóng, cần thận.

TÊ-MY

Cho thuê

XE ĐÀM-MA
ĐÓN RỘNG
Ô-TÔ

30, Ngõ trạm mới

Rue Bourrel, HANOI

PHÒNG THĂM BỆNH

của Bác sĩ Nguyễn-văn-Luyện

8, Rue de la Citadelle

Khám bệnh ở nhà và đi thăm bệnh mọi nơi
Chữa bệnh bằng đợc, khỏi được các bệnh kiết-trị.
Ở số 8 Phố Đường Thành.
(hay là, Cửa - Đông hàng D, sau phố Xe Địch)

NÊN ĐỌC BÁO ĐÔNG-PH

Tạm ra mỗi tuần 2 kỳ — Thủ hạ v
Nghị luận sắc sảo — Tin tức th
Directeur: TRẦN-VY
Tòa báo: 80, 88 Rue du Pont en Hei

Một cuốn sách « thiết-thực » có ích-lợi vừa xuất-bản do Nhà-Nước thông dụng :

LUẬT TRƯỚC - BA MƠI